

stændigheder ville ærede Medlemmer forstaa, at da jeg hørte, at Dr. Erslev var kommen over til Anholt, syntes jeg, at Beboerne maaske vare ret daarlig hjulpsne og kunde have nogen Grund til Klage. Derfor mente jeg, det var urigtigt overfor Beboerne, og ogsaa urigtigt i Relation til Distriktslæge Jensen, som stadig mente, at han var kvalificeret til at beklæde Embedet, at lade Dr. Erslev være der. Derfor blev han kaldt tilbage.

Dernæst er der Tilfældet med Dr. Langhoff. I denne Sag agter jeg ikke at optræde for det høje Ting hverken som Aktor eller Defensor, og jeg tror, det ogsaa vilde have været heldigst, om det ærede Medlem fra Saksøbing ikke havde paataget sig en Defensors Opgave i saa høj Grad, som Tilfældet var, thi det er ikke heldigt at være Defensor, saa lidt som at være Aktor, før Sagen er oplyst. Da Sagen var bleven rejst — vist to Dage eller Dagen efter —, var Dr. Langhoff herinde — det var første Gang, jeg saa ham —, og jeg sagde da straks, at jeg ønskede, at Klagerne mod ham bleve undersøgte politimæssig. Naar der ikke allerede nu er udgaaet en Ordre i saa Henseende, er Grunden den, at Politimesterembedet i Saksøbing for Tiden er ubesat, Fuldmægtigen er konstitueret i Embedet. Men Embedsbesættelsen finder sandsynligvis Sted inden den 1. Februar, og jeg har ment, at den nye Mand, som kommer derned, og som ikke kender Personerne, men staar fri for personlig Antipati og Sympati, netop vil være vel egnet til ved Politirapporter at faa oplyst, hvorledes Forholdet har været. Og først da, synes jeg, er der Grund til at tale om, hvorledes Dr. Langhoffs Privatliv — for det bliver nærmest hans Privatliv, der bliver Tale om, idet der ingen Klage er mod hans Udøvelse af Lægegerningen — har været. Men jeg kan ikke følge det ærede Medlem fra Saksøbing, naar han rettede den Henvendelse til mig — den var vel heller ikke fuldt alvorlig ment —, at jeg skulde lade Redaktør Reventlow sætte under Tiltale for falsk eller urigtig Klage. Det vilde ikke være heldigt, om Justitsministeriet gjorde det. Man skal være glad ved, at Kritikken altid er vaagen, og man bør tage mod Kritikken. Det, jeg i dette Tilfælde beklager, er, at den er kommen offentlig frem. Det var for saa vidt ganske overflødig, som Justitsministeriet vilde have handlet aldeles, som det nu handler, om Klagen kun var kommen til Justitsministeriet og ikke tillige var bleven be-

kendtgjort ved Hjælp af Pressen. Det uheldige i, at Klagen er offentliggjort ved Pressen, er, at der maaske vækkes en ugrundet Mistillid til Lægerne. Noget af Tillidsforholdet kan brydes, og det er der ingen Grund til. Dertil kommer, at hvis det viser sig, at en af disse Læger er uberettiget angrebet, er det altid vanskeligt bagefter at rehabilitere ham. Jeg skal kun føje til, at de Indvendinger, der ere gjorte imod Dr. Langhoff i den sidste Tid, vare mig fuldstændig ubekendte, da han blev befordret til Embedet i Ringsted.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Pinstrup) har stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at den Del af Landbrugslosteriets Overskud, der uddeles af Justitsministeriet, skal overgaa til Landbrugsministeriets Budget. Det har Justitsministeriet ikke det ringeste imod. Tværtimod, det er vel unaturligt, at det uddeles af Justitsministeriet. Hvorledes det saa vil være at uddele, naar det kommer ind under Landbrugsministeriet, er noget, som er mig uvedkommende. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa, at man ogsaa her maa tage Hensyn til Koncessionens Bestemmelser og ikke kan krænke dem, og at det derfor maaske kan blive nødvendigt — jeg kan ikke med Sikkerhed udtale mig derom — at forespørge Koncessionshaverne, om de have noget imod, at denne Uddeling foretages af Landbrugsministeriet, for selvfølgelig kunne de intet have imod, at det overføres til Landbrugsministeriets Budget. Jeg turde derfor maaske henstille til det ærede Medlem, om hans Ændringsforslag ikke kunde bortfalde nu og senere tages op til tredje Behandling.

Børdam: Idet jeg takker den højtærede Justitsminister først og fremmest for de rosende og anerkendende Ord, han sagde om den danske Lægestand, Ord, som jeg tror i det store og hele ere rigtige, vil jeg ligeledes takke ham, fordi han saa loyalt bekræftede, at det var rigtigt, hvad jeg havde fremført med Hensyn til dette enkelte Tilfælde fra Saksøbing Sindssygeanstalt, med Haaret, der var klippet af Kvinderne.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det, jeg leverede her, var i og for sig ikke et Defensorat for Dr. Langhoff. For jeg sagde udtrykkeligt, at jeg ønskede en politimæssig Undersøgelse, og at jeg ikke kunde sige, om der kom noget frem under den. Men det, jeg fremlagde, var Aktstykker i Sagen fra de Steder, hvor han tidligere